

בש"פ 2337/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2337/17

כבוד השופטת א' חיות
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד מיכל בלומנטל

בשם המבקשת:

עו"ד הרצל סמילה

בשם המשיב:

החלטה

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996
(להלן: החוק).

1. ביום 30.12.2015 הוגש נגד המשיב, יליד 1952, ונאשם נוסף כתב אישום המייחס למשיב עבירות רבות של אינוס, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הדחה בחקירה, איומים, ניסיון שידול לרצח וקשירת קשר לביצוע פשע. עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהחלטת השופט זילברטל בבש"פ 2486/16 ובתמצית יצוין כי על פי הנטען בין השנים 2005-2011 אנס העורר את רעייתו דאז (להלן: המתלוננת) מספר רב של פעמים, לעתים בפני בתם הקטינה, גרם לה חבלות גופניות, התעלל בה מילולית, היכה אותה ואיים עליה כי אם תפנה למשטרה או תעזוב אותו הוא יהרוג אותה.

עמוד 1

בשנת 2011 לאחר שאנס את המתלוננת לעיני בתם והכה אותה, היא נמלטה מן הבית ועברה למקלט לנשים מוכות. על פי הנתען באישום השני, בשנת 2012, לאחר שהמתלוננת והמשיב התגרשו, התפתח קשר בין המתלוננת ל-י' ואף נולדה להם בת משותפת. המשיב פנה לקרובי משפחתו של י' וביקש מהם להבהיר לו שעליו לנתק את קשריו את המתלוננת ובהמשך אף פנה ל-י' עצמו. בהמשך, קשר המשיב קשר עם חברו, הנאשם 2, לשדל אחרים לרצוח את המתלוננת, י' ושניים נוספים שהמשיב סבר כי שידכו ביניהם (להלן יחד: המתלוננים). המשיב עקב אחר המתלוננים, באחת הפעמים מצויד בסכין, ושלח אחרים לעקוב אחריהם. המשיב אף ניסה לרכוש אקדח אך ללא הצלחה. בהמשך פנה הנאשם 2 ל-א' וביקש ממנו למצוא אדם שירצח מישהי תמורת 25,000 ש"ח. לאחר מכן נפגש המשיב עם א' וחברו ב' ודיווח להם כי הקורבן היא אישה המתגוררת באשדוד וכן סיכם עם א' כי הוא יעביר לו ול-ב' תשלום ראשוני בסך 3000 ש"ח מתוך 30,000 ש"ח סך הכל. לאחר ש-א' ו-ב' הבינו כי המשיב ונאשם 2 נחושים להשלים את תכניתם הם פנו למשטרה ודיווחו על כך.

2. על רקע הסכמתו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר הורה בית המשפט המחוזי ביום 28.2.2016 על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לאחר שהחליף את בא-כוחו, הגיש המשיב ערר על החלטה זו אשר נדחה (ראו ההחלטה מיום 5.4.2016 בבש"פ 2486/16 הנ"ל), אך בית המשפט לא נדרש שם לטענות המשיב בדבר עצמת התשתית הראייתית נגדו, בהינתן העובדה שבא-כוחו הקודם לא חלק על קיומה ולא העלה טענות לעניין זה במסגרת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים. בית המשפט הוסיף וקבע כי קמה בעניינו של המשיב עילת מעצר נוכח חומרת המעשים המיוחסים לו וכי "קשה יהיה להסתפק בעניינו של העורר [המשיב] בחלופת מעצר ... ובמיוחד נוכח התרשמותו השלילית של שירות המבחן".

3. משנקפו תשעת החודשים הראשונים למעצרו של המשיב, הגישה המדינה בקשה להארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק (בש"פ 7239/16). בקשה זו התקבלה ביום 25.9.2016 על ידי השופט מ' מזוז אשר קבע, בין היתר, כי "המעשים בהם מואשם המשיב הם חמורים ביותר ומצביעים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו" וכי למרות הימשכות מסוימת של ההליכים אין מנוס מהמשך מעצרו. בחלוף 90 ימים נוספים מהארכת המעצר הראשונה, הגישה המדינה בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, אשר התקבלה בהסכמת המשיב ביום 28.12.2016 (בש"פ 9749/16, השופט נ' סולברג), וזאת בכפוף לכך שכל שפרשת ההגנה לא תסתיים בחלוף תקופת ההארכה יגיש שירות המבחן תסקיר מעצר עדכני בעניינו של המשיב כדי שיובא בפני המותב שידון בבקשת הארכה נוספת לפי סעיף 62 לחוק, ככל שתוגש.

4. 90 ימי המעצר שנקצבו בהחלטה בבש"פ 9749/16 מסתיימים ביום 27.3.2016 ופרשת ההגנה טרם הסתיימה. על כן הגישה המדינה את הבקשה דן להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים. לטענת המדינה המעשים החמורים המיוחסים למשיב מעידים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו אשר באה לידי ביטוי גם לאחר שנעצר נוכח התבטאויותיו בפני מדובב בבית המעצר. המדינה מוסיפה ומפנה לתסקיר שירות המבחן מיום 21.2.2016 שבו הוערך כי נשקפת מן המשיב רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עבריינית כלפי המתלוננים וכי ספק רב אם המפקחים שהציע יכולים לצמצם סיכון עתידי כלפי המתלוננים (מב/כ). אשר לקצב התקדמות ההליך טוענת המדינה כי ההליך נמצא בישורת האחרונה ומועד הוכחות אחרון שבו תסתיים פרשת ההגנה נקבע ליום 25.5.2017, בה עתיד להישמע פעם נוספת אחד מעדי התביעה לפי בקשת הסנגור.

5. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו פרשת ההגנה, אשר החלה ביום 20.3.2017, לא צפויה להסתיים בדיון הקבוע ליום 25.5.2017. לטענתו צפויים להעיד למעלה מ-20 עדי הגנה והוא מוסיף וטוען כי נוכח העדתם של כל עדי התביעה, לרבות המתלוננת, לא נשקף ממנו חשש לשיבוש הליכי משפט. עוד הוא טוען כי לא נשקפת ממנו מסוכנות למתלוננת ולגישתו יש מקום לשחררו לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני בצפון הארץ.

6. בתסקיר שירות המבחן מיום 20.3.2017 שהוגש בהתאם להחלטת השופט נ' סולברג בבש"פ 9749/16, ציין שירות המבחן כי למרות פרק הזמן שחלף מאז מעצרו של המשיב לא חל שינוי משמעותי ברמת הסיכון הנשקף ממנו אשר תוארה בתסקיר מיום 21.2.2016 והיא נותרה גבוהה. עוד סבר שירות המבחן כי אינו סבור שבשלב זה יוכל המשיב להיתרם מהתערבות טיפולית כלשהי. אשר למפקחים שהציע המשיב, סבר שירות המבחן כי אף שבני המשפחה שהוצעו כמפקחים מגלים נכונות רבה לסייע למשיב, הם אינם מבינים מה משמעות תפקיד הפיקוח ויתקשו להוות חלופה יציבה לאורך זמן. נוכח רמת הסיכון המוערכת והחלופות המוצעות לא המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

7. דין הבקשה להתקבל.

המעשים בהם מואשם המשיב הם חמורים ביותר ומעידים על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו לשלומם של המתלוננים. המשיב מואשם בכך שלאורך תקופה ארוכה נקט באלימות מינית ופיזית כלפי המתלוננת ולאחר שסיימה את יחסיה עמו אף ביקש להביא לרציחתה שלה ושל אחרים, ובהם בן זוגה החדש. מסוכנות זו מתעצמת בהינתן טענת המדינה כי בשיחות שערך המשיב עם מדובב במהלך מעצרו, הוא הביע נחישות לרצוח את המתלוננים ואף ביקש מהמדובב שישג עבורו אקדח לביצוע הרצח לאחר שישתחרר (ר' החלטת בית המשפט המחוזי מיום 28.2.2016, עמ' 27, מש/ט). לכך יש להוסיף את הערכת שירות המבחן מיום 21.2.2016 כי למרות הצהרותיו המילוליות של המשיב הוא טרם השלים עם הפרידה מהמתלוננת והוא נוטה לגילויי קנאה, רכושנות, אימפולסיביות ותוקפנות כולל מינית. עוד סבר שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק כלפי המתלוננים וכי בנסיבות המקרה דן יש קושי לראות בחלופה אנושית חלופה שיהא בה כדי לצמצם את הסיכון. הערכה זו לא השתנתה כעולה מן התסקיר האחרון שהוגש ביום 20.3.2017.

8. אשר לקצב התקדמות ההליך. לטענת המדינה פרשת ההגנה צפויה להסתיים במועד הדיון הקבוע ליום 25.5.2017 ומנגד טוען המשיב כי פרשת ההגנה רחוקה מלהסתיים. פערים אלו בעמדות הצדדים טעונים הבהרה בבית המשפט המחוזי, אשר מתבקש לקיים בהקדם דיון תזכורת ולקבל הבהרות כמה מועדי הוכחות יידרשו על מנת לסיים את פרשת ההגנה. ככל שיידרשו מועדי הוכחות נוספים, מתבקש בית המשפט המחוזי לעשות כל מאמץ הניתן על מנת לקבוע מועדים כאמור במהלך תקופת ההארכה הנוכחית.

הבקשה מתקבלת, אפוא, ומעצרו של המשיב מוארך בתשעים ימים החל מיום 27.3.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 65237-12-15 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה באדר התשע"ז (23.3.2017).

ש ו פ ט ת
